

раїни тільки дев'ять на теперішній часі прибутковими, а інші – збитковими. Надалі важливо визначити, за яких умов збиткові аеропорти можуть ефективно функціонувати з економічних позицій, розробити заходи щодо забезпечення їх прибутковості та конкурентоздатності.

Література:

1. Інформаційний центр Україна 2012. Інфраструктура. Аеропорти [Електронний ресурс].– Режим доступу: <http://ukraine2012.gov.ua/>
2. Гзрасименко В.Г. Організація транспортних подорожей і перевезень туристів : навч. посібник [для студ. вузів] / В.Г. Гзрасименко, А.В. Замкова.– К. : Бурун, 2011.– 112 с.
3. Урядовий портал Мінтрансв'язку: Визначено стратегічні аеропорти України [Електронний ресурс].– Режим доступу : <http://www.kmu.gov.ua/control/uk/>

УДК 347.82(043.2)

Петрина Н.О.,
студентка,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Уткіна В.В.,
студентка,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Малярчук Н. В., к.ю.н.

ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ ПОВІТРЯНОГО ПРОСТОРУ УКРАЇНИ

Правовий режим повітряного простору України врегульований Повітряним кодексом України (далі – ПК України), прийнятим 19 липня 2011 року Верховною Радою України. Відповідно до преамбули ПК України державне регулювання діяльності в галузі авіації та використання повітряного простору України спрямоване на гарантування безпеки авіації, забезпечення інтересів держави, національної безпеки та потреб суспільства і економіки у повітряних перевезеннях та авіаційних роботах [2]. Згідно зі ст. 4 Повітряного кодексу державне регулювання діяльності в галузі авіації та використання повітряного простору України полягає у формуванні державної політики та стратегії розвитку, визначенні завдань, функцій, умов діяльності в галузі авіації та використання повітряного простору України, застосуванні заходів безпеки авіа-

ції, прийнятті загальнообов'язкових авіаційних правил України, у здійсненні державного контролю за їх виконанням та встановленні відповідальності за їх порушення.

Використання повітряного простору – провадження діяльності, пов'язаної з виконанням польотів повітряних суден, з переміщенням (перебуванням) матеріальних об'єктів у повітряному просторі, проведенням підривних робіт, пусками ракет, усіма видами стрільб, у тому числі з метою здійснення впливу на гідрометеорологічні процеси, що становлять загрозу безпеці польотів повітряних суден та інших літальних апаратів [3].

Порушення правил використання повітряного простору полягає в порушенні правил використання повітряного простору в ході пуску ракет, проведенні всіх видів стрільби, вибухових робіт, інших дій в повітряному просторі, а саме у: 1) вчиненні дій, які заборонені правилами (пуск ракет в зоні повітряних польотів; здійснення вибухових робіт поблизу злітно-посадочних смуг до або після дозволеного часу, проведення навчальних стрільб невідповідними боєприпасами, запуск повітряних куль в місцях чи на висотах, де здійснюються повітряні польоти; проведення змагань, інші дії з птахами, які можуть викликати їх зіткнення з літальними апаратами тощо); 2) невиконанні дій, які особа може і повинна вчинити відповідно до вимог правил безпеки повітряних польотів (наприклад, неузгодження монтажних робіт, які виконуються з використанням вертольотів, з органами обслуговування повітряного руху, не включення сигнальних вогнів на телевізійних вежах чи висотних будинках) [1].

Важливим є правильне використання повітряного простору, і від цього залежить безпека польотів життя та здоров'я громадян, а також справність і безаварійність авіаційної техніки.

На сьогоднішній день в Україні, спостерігається невинне зростання кількості порушень використання повітряного простору України. Правила використання повітряного простору порушують, як громадяни нашої держави, виконуючи польоти без узгодження з органами управління Повітряних Сил Збройних Сил України та органів об'єднаної системи організації повітряного руху, які здійснюють контроль за використанням повітряного простору України, так і іноземні громадяни, що порушують її повітряні кордони, що нерідко призводить до авіаційних подій та аварій, у тому числі – з людськими жертвами.

Причинами порушення порядку використання повітряного простору України є незнання пілотами елементарних правил, а також не узгодження часу та маршрутів перельотів з відповідними органами. Хоча не-

знання, як відомо, не звільняє від відповідальності. Слід зауважити, що штрафи за порушення порядку використання повітряного простору України складають для фізичних осіб від 60 до 500 неоподаткованих мінімумів, для юридичних осіб – від 5 до 8 тисяч неоподаткованих мінімумів. Ці кошти є вартими того, аби просто не порушувати встановлених правил, але з іншого боку, немає впевненості, чи надходять ці кошти до державного бюджету і чи спрацьовує на практиці механізм стягнення цих штрафів. На нашу думку, ці питання можуть бути адресованими лише до уповноважених органів, які можуть запропонувати шляхи вирішення ситуації, яка склалася. На жаль, факти свідчать про те, що, або ж поінформованість користувачів повітряного простору України про відповідальність за порушення не зростає, або ж не всі механізми все-таки спрацьовують, зважаючи на стрімке зростання кількості порушень. Так, цього року зареєстровано 28 порушень порядку використання повітряного простору України, тоді як за аналогічний період 2011 року їх було зафіксовано 21.

Література:

1. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 № 2341-III // Відомості Верховної Ради України.– 2001.– № 25-26.– Ст. 131.
2. Повітряний кодекс України від 19.05.2011 № 3393-VI // Відомості Верховної Ради України.– 2011.– № 48-49.– Ст. 536.
3. Про затвердження Положення про використання повітряного простору України: Постанова Кабінету Міністрів України від 29 березня 2002.– № 401. –[Електронний ресурс].– Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/401-2002-p/page>.

УДК 343.16: 351.814

Покас І.В.,
курсант,

факультет кримінальної міліції,
Луганський державний університет імені Є. О. Дідоренка, м. Луганськ
Науковий керівник: Калачова О.М., доцент

ОСОБЛИВОСТІ ПРОКУРОРСЬКОГО НАГЛЯДУ НА ПОВІТРЯНОМУ ТРАНСПОРТІ

Прокурорський нагляд – це здійснювана від імені держави діяльність спеціально уповноважених службових осіб – прокурорів по забезпеченню точного дотримання та правильного застосування законів

шляхом своєчасного виявлення та вживання заходів щодо усунення їх порушень, від кого б вони не виходили, та притягнення винних до відповідальності [1, с. 167]. Дана діяльність здійснюється прокурорами різних рівнів і компетенції.

Сьогодні в Україні органи прокуратури побудовано з урахуванням двох організаційних принципів: територіальності та спеціалізації. Поряд із територіальними органами в країні склалась і діє багатопрофільна мережа спеціалізованих прокуратур, яка, на думку М. Руденка, є розгалуженою [2, с. 3]. Спеціалізовані прокуратури взаємодіють з прокурорами районів, розташованими на території міста, з питань протидії злочинності та корупції з [3, п. 3.1].

На виконання положення пункту 3.1 Наказу Генерального прокурора України № 1гн від 26 грудня 2011 року "Про організацію роботи і управління в органах прокуратури України" [4] діє Наказ Генерального прокурора України № 3/3гн від 19 вересня 2005 року "Про сферу та особливості організації діяльності органів прокуратури на транспорті" (далі – Наказ № 3/3гн) [5].

Відповідно до Наказу № 3/3гн прокурорський нагляд за додержанням законів на повітряному транспорті має здійснюватися відносно спеціально уповноваженого органу виконавчої влади на авіаційному транспорті – Державної служби України з нагляду за забезпеченням безпеки авіації (пункт 2.1), підпорядкованих технологічних комплексів, виробничих управлінь, підприємств, установ, організацій повітряного транспорту (пункт 2.2) та юридичних і фізичних осіб, незалежно від форм власності, підпорядкованості та належності, які займаються експлуатацією шляхів сполучення повітряних суден (пункт 2.3).

При здійсненні нагляду за додержанням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність, дізнання та досудове слідство на повітряному транспорті прокурорам необхідно враховувати, що ними розслідується, відповідно до підслідності, злочини, вчинені на повітряних суднах; на аеродромах; працівниками повітряного транспорту, правоохоронних органів, іншими громадянами на об'єктах транспорту; службовими особами інших міністерств, відомств, підприємств, установ, організацій та громадянами, якщо злочини пов'язані з порушенням правил безпеки руху та експлуатації транспортних засобів повітряного транспорту.

При надходженні повідомлень про катастрофи, аварії, терористичні акти, вибухи, пожежі, умисні вбивства, вчинені при обтяжуючих обставинах і в умовах неочевидності, блокування транспортних комунікацій, захоплення транспортного підприємства, повітряного транспорту та